

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

en nærmere drøftelse af disse problemer i det kommende udvalg.

Spørgsmålet om, at man vil give hoteljerne en kvalitetsmærkning ved at forbedre hotelnavnet for virksomheder, der tilfredsstiller visse krav, er ikke mødt med særlig velvilje i dag. Det er også noget, vi kan se på.

Der har været nogle af de ærede ordførere, der har været særlig ked af, at det skulle være mig, der skulle sidde og bestemme, hvilke virksomheder der skulle have betegnelsen hotel. Det fremgår dog af betænkning I, at det skal være det lokale bevillingsnævn, der skal tage bestemmelse om, hvem der kan opnå denne betegnelse, men det vil være praktisk, at ministeriet fastsætter visse retningslinier, der viser, hvordan man ser på paragrafferne her.

Så har man også været inde på spørgsmålet om at begrænse antallet af beværtninger. Man har talt om, hvorvidt det ville være rimeligt at begrænse dette antal, om det måske ikke ville være rimeligt, at der på dette punkt var fuldstændig fri næring, i hvert fald skulle man passe på ikke at skabe noget privilegium. Denne privilegiumstanke tror jeg ikke man skal være så bekymret for. Iøvrigt er der jo, som også flere af de ærede ordførere, der har talt her i dag, har slået fast, et betydeligt ansvar forbundet med restaurationsvirksomhed, og jeg tror ikke, man skal være så ængstelig på dette punkt. Jeg tror, det er bedre, at vi ikke får altfor mange og altfor små beværtninger. Iøvrigt ser det ud, som om udviklingen går den vej, at der bliver færre og færre, og at antallet bliver mindre end det, som man ifølge loven kunne have.

Så er der spørgsmålet om smugdrikkeri kontra bevilling; det er klart, det må man hele tiden have for øje, når man skal tage stilling til de enkelte bestemmelser; at smugdrikkeriet er en betydelig fare, ved vi jo alle.

Med hensyn til ungdommens stilling og ansvaret for restauratørerne i disse tilfælde er jeg glad for den tilslutning, vi har fået til, hvorledes man kan gøre et sådant ansvar gældende. Jeg tror, det er helt nødvendigt, at man der har en bestemmelse, der ikke er til at misforstå.

Det ærede medlem frk. Helga Pedersen

kom med en meget interessant betragtning over prostitutionen. Det er et meget alvorligt problem, der her er draget frem. Mulighederne for gennem denne lovgivning at løse det er vel, som det ærede medlem også selv var inde på, begrænsede, men jeg skal meget gerne prøve at gøre mit til at få undersøgt, om vi kan gøre noget ved disse forhold, som vi alle må være lige interesserede i at bekæmpe. Narkotikaspørgsmålet blev også draget frem; det må vi se på.

Nogle af de ærede ordførere var inde på spørgsmålet om spiritus i marketenderierne; jeg vil personlig mene, det er rigtigt ikke at sælge spiritus i marketenderierne. Jeg ved, at opfattelserne på dette område er delte; men det må vi drøfte nærmere.

Jeg håber, jeg med disse bemærkninger har svaret på de vigtigste af de spørgsmål, der er stillet mig. Jeg vil gerne endnu en gang takke alle dem, der har taget ordet her i dag.

Axel Ivan Pedersen: Det har jo været en ganske interessant diskussion, der har været ført her ved første behandling af dette lovforslag. Et helhedsindtryk af diskussionen må blive dette, at der ikke i opfattelsen af de forskellige problemer vedrørende beværterloven eller ædruelighedslovgivningen er så store divergenser, at der ikke skulle være mulighed for igennem et udvalgsarbejde at opnå enighed om en tilfredsstillende lovgivning, og med tilfredsstillende lovgivning mener jeg, som jeg sagde i mit første indlæg, en lovgivning, der tager ligeligt hensyn til såvel samfundets interesser som til standens.

Der er dog anledning til for mig at gøre et par enkelte bemærkninger til de udtalelser, der er faldet; jeg vil gerne allerførst sige om den oplysning, som den højtærede minister her gav, at der allerede nu var lovhjæmmel for at drage mindreårige til ansvar, hvis de nød spiritus på restauration, at en sådan bestemmelse har jeg ikke været opmærksom på, og jeg kan også tilføje, at jeg ikke er sikker på, at ret mange domstole eller anklagemyndigheden har været opmærksom på en sådan bestemmelse. Jeg erindrer ikke nogensinde at have set, at der er faldet nogen dom over en mindreårig, som har nydt spiritus på offentlige restauranter.

Spørgsmålet om forsamlingshusene gik